

[Justitsministeren.]

ejeren besluttede slagteriet at afhente dyrene for derved at sikre ordentlig pasning af dyrene, idet man ikke ville pådrage sig en eventuel anmeldelse for dyrplageri. Afhentningen blev gennemført uden fogdens bistand og mod gårdejerens protest. Da en del af svinene var blevet afhentet, blev politiet tilkaldt. Politiet kom til stede, men forhindrede ikke, at resten af dyrene blev fjernet. Slagteriet slagtede senere svinene og afregnede over for gårdejeren efter kontraktens bestemmelser.

Der er så senere sket det i sagen, at gård-ejer Sanvei har anlagt erstatningssag mod slagteriet, og under denne sag, som for tiden verserer for vestre landsret, har han fået fri proces. Gårdejeren har endvidere klaget til justitsministeriet over, at politiet i Sønderborg undlod at gribe ind, da slagteriet mod hans protest afhentede svinene.

I anledning af denne klage har justitsministeriet meddelt gårdejer Sanvei og politimesteren i Sønderborg, at det efter ministeriets opfattelse ville have været rigtigst, om politiet, da ejeren anmodede om bistand, havde grebet ind over for aktionen og henvist slagteriet til at søge udleveringen gennemført ved fogdens bistand.

Gårdejer Sanvei har endelig anmodet justitsministeriet om at anerkende, at det offentlige er erstatningsansvarligt for det tab, som hævdes at være en følge af, at politiet undlod at gribe ind over for slagteriets afhentning. Gårdejeren har derimod ikke, som anført i begrundelsen for det her rejste spørgsmål, krævet en a conto-erstatning.

Jeg skal om det juridiske sige, at det forhold, at det ville have været rigtigst, om politiet havde skredet ind over for afhentningen af dyrene, indebærer efter retspraksis ikke uden videre et erstatningsansvar for det offentlige, og efter en samlet vurdering af sagen er ministeriet kommet til det resultat, at der ikke foreligger grundlag for at anerkende et erstatningsansvar. Spørgsmålet om, hvorvidt gårdejer Sanvei har et erstatningskrav mod det offentlige, henhører endeligt under domstolene, og justitsministeriet har derfor henvist gårdejer Sanvei til at anlægge erstatningssag, hvis han fortsat mener at have et erstatningskrav mod det offentlige.

Gerstrøm (FP):

Jeg takker ministeren for svaret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Palle Simonsen* (KF) til arbejdsministeren:

„Vil ministeren fremskynde udbetalingerne fra Lønmodtagernes Garantifond?“

(Spm. nr. 23).

Skriftlig begrundelse.

Det viser sig, at der for øjeblikket kan gå 4-5 måneder, inden medarbejdere fra konkursramte virksomheder modtager dækning for deres løntilgodehavender fra Lønmodtagernes Garantifond.

Formålet med oprettelsen af Lønmodtagernes Garantifond var netop at bidrage til hurtig udbetaling af løntilgodehavende.

Ikke mindst den nuværende beskæftigelsessituation, hvor det er vanskeligere end normalt at få ny beskæftigelse, har medført, at for langsom udbetaling skaber store økonomiske vanskeligheder for en række mennesker.

Det er derfor af største vigtighed at få nedsat ekspeditionstiden, subsidiært at få åbnet for a conto-udbetalinger.

Arbejdsministeren (*Johan Philipsen*):

Når spørgeren i begrundelsen henviser til, at der for tiden kan gå op til 4-5 måneder, inden medarbejderne fra konkursramte virksomheder modtager dækning for deres løntilgodehavender fra Lønmodtagernes Garantifond, gælder det i hvert fald ikke for flertallet af sagerne vedkommende. I flertallet af de sager, der behandles af Lønmodtagernes Garantifond, har der nemlig været tale om en ekspeditionstid på 4-5 uger, og trods den meget betydelige forøgelse af antallet af anmeldelser og dermed af udbetalinger i det sidste halve års tid har det været muligt at fastholde denne ekspeditionstid.

Der forekommer naturligvis tilfælde, hvor ekspeditionstiden er betydelig længere, men i så fald gør ganske særlige forhold sig gældende. Kravet bestrides måske af arbejdsgiveren eller hans bo, eller det er i øvrigt så usikkert, at kravets berettigelse og størrelse må afgøres af skifteretten.